

(https://dsocdn.akamaized.net/Assets/Images_Upload/2016/12/13/7c73bfaa-c089-11e6-a157-a6110ccobb8c.jpg?width=1152&format=jpg)

Barbecueën: tegenwoordig een uiting van ongepast machogedrag. © rr

Het nieuwe zwakke geslacht

Het gaat blijkbaar niet goed met de man. Als we niet oppassen, katapulteert hij ons terug naar het stenen tijdperk, of erger: naar de jaren 30. Om dat te voorkomen, regent het tegenwoordig zelfhulpboeken en workshops. Voor mannen. Echt waar. TOM HEREMANS

Elke dag verschijnt tegenwoordig wel ergens een artikel waarin de man wordt beladen met alle zonden van Israël, en die van de bezette Palestijnse gebieden erbij. Zelfs de recente successen van het onverkwikkelijke rechtse populisme in Europa en de VS heeft hij integraal op zijn geweten. De Brexit? De schuld van de Britse man, dat xenofobe en behoudsgezinde rund. De verkiezingsoverwinning van Donald Trump? De blanke Amerikaan die heimwee heeft naar de tijd toen alle mannen ongehinderd een eind weg mochten *pussy-grabben*. Het succes van extreemrechtse populistten in Europa? Weer diezelfde minkukels met hun aangeboren conservatieve reflex en hun gebrek aan empathie. De basale, door de gefeminiseerde maatschappij onderdrukte machoreflex van de westerse man vindt een uitweg in het stemhokje, zoiets.

Dat het Front National in Frankrijk wordt geleid door een vrouw, dat laten we dan even in het midden. Dat 53 procent van de blanke Amerikaanse vrouwen voor Trump heeft gestemd, ook. En dat er helemaal geen verschil was in het stemgedrag tussen mannen en vrouwen tijdens het Britse referendum over de Brexit, al evenzeer. Het is allemaal redelijk *post-truth*, als u het ons vraagt. Tenzij we ervan uitgaan dat mannen bepalen hoe vrouwen zich gedragen in het stemhokje.

Vodden en vuur

Larie en apekool, dus. Maar zoals dat gaat met larie, evenals met apekool: het moet wel ergens vandaan komen. De onderliggende boodschap in bovenstaande verhalen is: de 21ste-eeuwse westerse man ligt danig in de knoop met zichzelf. Wat zou de 21ste-eeuwse westerse man ook niet met zichzelf in de knoop liggen: er is bijzonder veel veranderd, de voorbije decennia. Allemaal ten goede, voor een goed begrip, maar het is wel even aanpassen. De man raakt zijn rol van dominante kostwinner kwijt, hij kan niet langer de cowboy of de jager-verzamelaar uithangen, het word hem van in de kleuterklas door de juf duidelijk gemaakt dat zijn baldadig gedrag geen pas geeft. Het wordt hem tegenwoordig zelfs aangepreut dat barbecueën een uiting is van ongepast machogedrag. Barbecueën schijnt geen gezellige, zorgende taak te zijn zoals gewoon eten klaarmaken dat is, maar een overblijfsel van het mannelijke oerinstinct. Vlees aan stukken snijden met blikkerende messen. Erin prikken met grote, vervaarlijke vorken. Vuurtje stoken. Inderdaad, hou eens op met die aanstellerij, kerels.

De man raakt zijn rol van dominante kostwinner kwijt, hij kan niet langer de cowboy of de jager-verzamelaar uithangen

De man moet zijn *old school* mannelijkheid overboord gooien, en daar moesten wel vodden van komen. In de gevangenissen zitten bijna uitsluitend mannen. Mannen plegen vaker zelfmoord dan vrouwen – of wacht, je kunt dat maar één keer doen, we moeten dat anders formuleren: meer mannen plegen zelfmoord dan vrouwen. Nog ellende? Meer mannen dan vrouwen hebben psychische aandoeningen. Vooral mannen kampen met alcohol-, drugs- en pornoverslavingen. Alleen mannen plegen seksuele misdrijven. Als dat nog lang zo doorgaat, dan zal het rap gedaan zijn.

Drinken en slaan

Er moet dus iets aan gedaan worden, en dat wordt het ook. Om te beginnen kun je tegenwoordig op diverse locaties workshops volgen om een betere man te worden. Dat soort workshops bestaat al jaren, maar de aanpak is veranderd. Vroeger werd je een betere man door je mannelijkheid te onderdrukken en te leren je emoties te uiten, ‘zoals vrouwen dat kunnen’. De theorie was dat vrouwen hun frustraties meteen van zich af praten, en dat mannen ze opkroppen tot ze ze van zich af slaan. Of drinken. Of barbecueën.

Tegenwoordig beseft men dat onderdrukken nooit goed is, en streeft men naar een balans. Voor *De Correspondent* bezocht wetenschapsjournalist Jop De Vrieze zo’n vierdaagse workshop in de Ardennen. Daar leerde hij dat mannen moeten leren empathie te tonen, maar ook autonoom te zijn, grenzen te stellen en hun hart te volgen. De conclusie aan het eind van de vreemde groepservaring was: in deze tijden van feminisering moeten we niet vergeten dat er ook positieve kanten zijn aan wat van oorsprong als ‘mannelijk’ werd gezien: daadkracht, competitie, doortastendheid. Die eigenschappen vonden de deelnemers net zo belangrijk als gevoeligheid en zorgzaamheid.

We moeten niet langer het oude conservatieve ideaal omarmen, we moeten streven naar nieuwe mannelijkheid: goede mannelijkheid

Balans is dus het sleutelwoord in de nieuwe pogingen om de man een identiteit te geven. We mogen onze mannelijke instincten niet de vrije loop laten, maar we mogen ze ook niet negeren of onderdrukken. Dat is de teneur in enkele boeken die onlangs over het onderwerp zijn verschenen.

In *Waar is mijn speer* (uitgegeven bij Luitingh-Sijthoff) pleit de Britse journalist Tim Samuels voor evenwicht. ‘De man is zijn vrijheid kwijt’, schrijft hij. ‘We zijn kantoorklerken in het lichaam van jagers-verzamelaars.’ Dat wringt, dat voelt u ook aan. We zijn zelfs niet meer vrij om een grapje te maken, vindt Samuels. In interviews geeft hij vaak het voorbeeld van Tim Hunt, die de Nobelprijs voor Medicijnen won. ‘Een man die zijn hele leven voor de goede zaak heeft gewerkt,’ liet hij optekenen in *de Volkskrant*, ‘werd ontslagen omdat hij op een congres een slechte grap had gemaakt. Humor is belangrijk voor mannen, als onze humor in het gedrang komt, dan voelen we ons opgejaagd.’

Sport en spel

Net als wanneer ons gevraagd wordt onze emoties te tonen. Laat vier vrouwen rond een tafeltje plaatsnemen en ze vertellen elkaar al hun sores, naar het schijnt. Laat vier mannen dat doen, en ze beginnen te kaarten. Of over voetbal te praten. Als mannen al over hun emoties praten, dan doen ze dat onder vier ogen. Niet tegen hun partner, ze zullen gek zijn, neen, tegen hun beste maat. Het duurt nooit lang, en het eindigt met een schouderklop, om aan te geven dat het welletjes is geweest.

Samuels vindt dat we dan maar op een andere manier op zoek moeten naar een nieuwe identiteit in deze gefeminiseerde wereld. We moeten niet langer het oude conservatieve ideaal omarmen, we moeten streven naar nieuwe mannelijkheid: goede mannelijkheid. Hoe dan wel? Door onze mannelijke kracht positief te gebruiken: sporten, sociale contacten, vrijwilligerswerk. Alles om niet gek te worden, dus. Waarom eigenlijk niet - gewoon een potje goede seks?

Nu u er zelf over begint. Nog een boek dat sinds kort in de etalages ligt, heet *Waarom mannen geen seksboeken kopen* (uitgegeven bij Manteau) en is een seksboek voor mannen. Geen seksboekje, welteverstaan, die kochten mannen wel, tot de komst van het internet, maar een boek over seks. Met tips en problemen en zo. Daar doen mannen normaal niet aan. Mannen praten nog liever over hun emoties dan over hun erectieprobleem (Herman Brusselmans is de uitzondering die de regel bevestigt).

Empathie

Is *Waarom mannen geen seksboeken kopen* een handboek om het seksuele roofdier dat de man is wat manieren bij te brengen? Helemaal niet, dat is precies de mythe die de auteur, seksuoloog Wim Slabbinck,

probeert door te prikken. ‘Het mythische beeld van de bronstige neanderthaler,’ zo beschrijft hij het, ‘hopeloos op zoek naar seks met een lekker wijf. Tijd voor wat tegenwind. Want mannen zijn heus niet de doelloos rondstruinende testosteronbommen, verslaafd aan seks, voor wie ze al te vaak worden versleten. De mannelijke seksualiteit is een fascinerende wereld met een even grote gelaagdheid als die van de vrouw.’

Slabbinck citeert onderzoek na onderzoek over de mannelijke seksualiteit, en put uit de eigen praktijkervaring, en wat blijkt? We denken helemaal niet om de zeven seconden aan seks, we hebben ook vaak helemaal geen zin, we bedriegen onze partner niet of nauwelijks vaker dan vrouwen dat doen, we zijn geen egoïsten in bed, maar empathische minnaars.

Balans? Gelaagdheid? Empathie? Hoog tijd om de winterbarbecue aan te steken.

TOM HEREMANS

Tom Heremans is redacteur cultuur, media & wetenschap van De Standaard

Meer artikels van Tom Heremans > (<http://www.standaard.be/auteur/tom-heremans>)

rd.be/extra/sta

LEES MEER

GISTEREN | Het failliet van de verrassing

(http://www.standaard.be/cnt/dmf20161219_02635915)

08/12/2016 | ‘We hebben allemaal een vervaldatum’

(http://www.standaard.be/cnt/dmf20161207_02614195)

06/12/2016 | Nooit genoeg schoenen?

(http://www.standaard.be/cnt/dmf20161206_02611287)

01/12/2016 | Authentiek is het nieuwe fake

(http://www.standaard.be/cnt/dmf20161130_02601662)

22/11/2016 | Help, daar komen de seksrobots

(http://www.standaard.be/cnt/dmf20161121_02584286)

ALLE ARTIKELS VAN DE LAATSTE 24 UUR » (/NIEUWS/MEEST-RECENT)